

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Prima est spes venie

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

¶ Ver. de circūcisione dñi De desi

Lis est status petri. Qui em̄ h̄mōl considerationib⁹ attētē & diligētē invigilat: per vñā quāq̄ eaz vñā magnā dīc facit ad p̄ficiendā & attingendā spūale aie circūclio nem a peccato & omni macula tē.

Prima est cōsideratio turpissime vñl̄tar⁹ que sez est in ania per peccatum. Hiere. q̄. vñl̄ facta es nimis. et hoc p̄ petm̄.

Seconda est cōsideratio m̄lerrime seruitus. Joan. viii. Qui facit peccatum. seruus est peccati. glosa. i. diaboli.

Tertia est cōsideratio certissime mortalitatis. Ps. Quis est homo qui vivet & n̄ videbit mortē: quasi dicat: nullus.

Quarta est cōsideratio varie instabilis. Job. xiij. Num̄ in codē statu p̄ma net. et Eccl̄. ix. Nequit h̄o finē suū r̄c.

Quinta est cōsideratio diuinē severitatis. s. in finali iudicio. Hebre. x. Horren dum est incidere in manus dei viuentis.

Sexta est cōsideratio ifernal acerbitas. Matth. xxij. Ibi erit flet⁹ & stridor dētiū.

Septima est cōsideratio amissi felicitatis. Bern. Ve ve ve vapor: est ad modū parens q̄ eterni felicitatis aditū inf⁹

Octava est cōsideratio of̄i (cludit). Octo m̄lestatas. Deut. xxiij. Deū q̄ te genuit dereliquisti & oblit⁹ es domi creatoris tui tē.

Tres p̄me cōsideratiōes inducere debent ad secundā dī petrō sive pudorez. Lū em̄ hō necessario sit mortalis & p̄ petm̄ fiat seruus diaboli & ei filius in turpitudine peccati: miseri debet secundari petm̄ cōmittere

vel cōmisile. Tres autē sc̄antes inducunt ad timorem. Ult̄ū em̄ tuhere h̄z petrō si cōsideret q̄instabilitas sit ei⁹ vita & incert⁹ exitus in quo necessario habet & comparere

coram sumo iudice/recepturus pro peccatis sententiā damnatiōis erētēnemis penitentiā vñgam egerit. Huc autē ultime inducere debent ad diuinum amorē. Quis em̄ non inflāmetur ad amorem dei si cōsideret quamra sit felicitas quam diligētib⁹ se

repromissit: et quamra est suavitatis & dulcedē ipsius diuine m̄lestatis. iuxta illud q̄ magna m̄ltitudo dulcedinis tue domini ne quam absconditū timoribus te. Et his autem tribus que sunt pudor: timor: et auctoritatis peccatorum purgatiua & anime circūstiuua.

Tertiū est nomen desiderande dum cedimis. s. hoc nomen Iesus. de q̄ dicunt p̄ba pp̄ita Glocatū est nomen eius iesus. qd nomē sit̄ desiderabilis men nře salutis opationem. q̄. Barti. angelus dicit ad Joseph. Vocabis nōm̄ eius iesum. Ipse em̄ saluū faciet p̄ plm̄ suū a petis eoz. Hoc est itaq̄ nomē mire dulcedinis. Richar. de sc̄tō vie. Iesus est nōm̄ men dulce: nōm̄ cōfortās p̄tōrem et bēspē. q̄ ieu esto m̄bi ieu. Bern. Si scribas/ non sapit m̄bi nisi legero ibi ieu. si disputes ac 2feras/ si sapit nisi sonuerit ibi ieu. Idē. Jesu dulcis memoria dās vñl̄ spēi. q̄ cordis gaudia. sed sup̄ mel & oia ei⁹ dulcis p̄sicia. Hec ille. Nō m̄p̄ est si dulcissimus nob̄ est hoc nōm̄ ieu & reuerendū. In eo em̄ fundat totaspes nřa q̄ triplex ē

Prima est spes venie. Secunda est spes gratie.

Letitia est spes glorie.

Vixia ē spes venie. Quis

em̄ peccator: nō timeat nōm̄ diuinē potētie. q̄s audet sustinēre dñm vñtrionū. sed

Octa est cōsideratio ifernal acerbitas. Matth. xxij. Ibi erit flet⁹ & stridor dētiū.

Septima est cōsideratio amissi felicitatis. Bern. Ve ve ve vapor: est ad modū parens q̄ eterni felicitatis aditū inf⁹

Octava est cōsideratio of̄i (cludit). Octo m̄lestatas. Deut. xxiij. Deū q̄ te genuit dereliquisti & oblit⁹ es domi creatoris tui tē.

Tres p̄me cōsideratiōes inducere debent ad secundā dī petrō sive pudorez. Lū em̄ hō necessario sit mortalis & p̄ petm̄ fiat seruus diaboli & ei filius in turpitudine peccati: miseri debet secundari petm̄ cōmittere

vel cōmisile. Tres autē sc̄antes inducunt ad timorem. Ult̄ū em̄ tuhere h̄z petrō si cōsideret q̄instabilitas sit ei⁹ vita & incert⁹ exitus in quo necessario habet & comparere

coram sumo iudice/recepturus pro peccatis sententiā damnatiōis erētēnemis penitentiā vñgam egerit. Huc autē ultime inducere debent ad diuinum amorē. Quis em̄ non inflāmetur ad amorem dei si cōsideret quamra sit felicitas quam diligētib⁹ se

repromissit: et quamra est suavitatis & dulcedē ipsius diuine m̄lestatis. iuxta illud q̄ magna m̄ltitudo dulcedinis tue domini ne quam absconditū timoribus te. Et his autem tribus que sunt pudor: timor: et auctoritatis peccatorum purgatiua & anime circūstiuua.

Secunda est spes gratie. Joan. i. Gratia & veritas per ieuū chris̄tūm̄ facta est. Triplē autē spem grē expe ritur anima in nomine Iesu.

Prima est spes grē illūminatiue. Ad inūcationē em̄ & meditationē nois ieuū illūmīnat̄ intellegēt̄ nō solū sufficie ten⁹ aut verbo folijs: sed sensu sive smiaj medullis.

Ipse em̄ ieuū ē lux vera q̄ illūminat oēz hominē venientē i hūc mōdū. In h̄s iūdē p̄ies antiq̄ p̄ meditationēz & p̄ceptatiōez studen tes & n̄ in mortuis līris: diuinis mysterijs se